

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/547/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513223988
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513223988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Dariny Kuchtovej, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9, Bratislava, proti odporcovi: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, C., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou M. S., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava V, o zaplatenie 50,50 eura, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 26.6.2014, č.k. 12C/125/2014-24, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 26.6.2014, č.k. 12C/125/2014-24 **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,50 eura, a v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním zistil, že odporca dňa 9.5.2011 cestoval dopravným prostriedkom navrhovateľa, linkou MHD č. 68, a pri kontrole oprávneným

pracovníkom navrhovateľa sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Cenu lístka a úhradu na mieste nezaplatil a neurobil tak ani na základe zaslanej upomienky zo dňa 13.6.2011, kde mu bola poskytnutá dodatočná lehota na úhradu vzniknutej pohľadávky navrhovateľa.

Súd prvého stupňa posúdil vec po právnej stránke podľa § 9 písm. b) a § 14 ods. 3 zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave, ako aj ust. § 760, § 563, § 100 ods. 1 a § 108 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), pričom dospel k záveru, že plynutie jednoročnej premlčacej lehoty sa v prejednávanom prípade začalo dňom 9.5.2011 a skončilo dňom 9.5.2012. Keďže navrhovateľ svoje právo uplatnil v súdnom konaní dňa 9.7.2013, odporca prostredníctvom procesného opatrovníka vzniesol dôvodne námietku premlčania. Nakoľko v danom prípade sa nejedná o nárok na náhradu škody, ale o sankciu, so zánikom práva na zaplatenie prepravného zaniká aj právo na vymáhanie tejto sankcie. Preto súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní úspešnému odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne právne vec posúdil. Poukázal na to, že zmluvou o preprave (§ 760 OZ) vzniká právny vzťah medzi dopravcom (fyzickou alebo právnickou osobou prevádzajúcou dopravu na základe príslušného povolenia) a cestujúcim. Preprava osôb je služba poskytovaná cestujúcim, ktorá spočíva v preprave predmetu (veci) a osoby dopravným prostriedkom do miesta určenia, a to riadne a včas, za určené cestové. OZ obsahuje iba základnú úpravu vzťahov vznikajúcich pri rôznych druhoch a spôsoboch prepravy. Podrobnejšia úprava je ponechaná osobitným zákonom a na ich základe vydaným vykonávacím právnym normám, v tomto prípade zákonu o cestnej doprave. V tejto súvislosti argumentoval tiež úpravou v § 9 písm. b), § 11 ods. 1 písm. d), § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave, ako aj čl. 6 ods. 2 a čl. 6 ods. 3 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Podľa navrhovateľa úhrada za nepreukázanie sa cestovným lístkom nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 OZ. Pretože zákon o cestnej doprave neustanovuje premlčaciu dobu za nezaplatenie úhrady pri cestovaní bez cestovného lístka, je namieste použiť § 101 OZ, čo znamená, že pohľadávka vo výške 50,- eur nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premlčaná. Navrhovateľ poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veciach vedených pod sp. zn. 15Co/67/2011 a 14Co/216/2011, v ktorých odvolací súd rozhodoval v skutkovo totožných veciach a jeho odvolaniu vyhovel. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože odvolacie námietky navrhovateľa neobstoja. Po tom, ako sa odvolací súd podrobne oboznámil s výsledkami dokazovania na súde prvého stupňa, ako aj s jeho skutkovými a právnymi závermi, konštatuje, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav veci (§ 120 O.s.p.), vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i patričným spôsobom odôvodnil (§ 157 O.s.p.), a s uvedeným odôvodnením napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a odkazuje naň.

Neobstoja námietka navrhovateľa, že súd mal vo veci nároku na zaplatenie úhrady za nepreukázanie sa cestovným lístkom aplikovať ust. § 101 OZ (všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu), lebo úhrada nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 OZ. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, právne vzťahy účastníkov konania, a tým aj oba uplatnené nároky navrhovateľa ako dopravcu na zaplatenie cestovného a úhrady vo výške stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav voči odporcovi (cestujúcemu), vyplývajú zo zmluvy o preprave (§ 760 OZ), a preto nie je dôvod na to, aby sa na každý z týchto nárokov aplikovala iná premlčacia doba. Právo na zaplatenie cestovného a úhrady má rovnaký právny základ - porušenie podmienok zmluvy o preprave, teda na ich uplatnenie vo vzťahu k premlčaniu sa tak vzťahuje ust. § 108 OZ. Právo na zaplatenie úhrady („pokuty“) nemohlo vzniknúť samostatne a oddelene len na základe zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave (aj keď môže byť samostatne a oddelene uplatnený na súde), ale len spolu s nárokom na zaplatenie cestovného. Oba nároky vznikli zo zmluvy o preprave osôb v MHD, resp. z jej porušenia, a to súčasne. U oboch nárokov preto začína rovnako plynúť aj premlčacia doba stanovená v § 108 OZ. Správny je preto záver súdu prvého stupňa o premlčaní navrhovateľovho nároku, pretože návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 9.7.2013, t.j. po uplynutí zákonnej ročnej premlčacej doby.

K poukázaniu navrhovateľa na iné rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, v ktorých bolo jeho odvolaniu vyhovené, odvolací súd uvádza, že táto problematika bola medziasom predmetom zjednotenia rozhodovacej praxe odvolacích senátov Krajského súdu v Bratislave.

Pre úplnosť považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že aj keď zo strany prvostupňového súdu došlo k nesprávnemu určaniu dňa, ktorým začala plynúť premlčacia lehota v prejednávanej veci, toto jeho pochybenie nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. V zmysle ust. § 122 ods. 1 veta

prvá OZ, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Koniec lehoty pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním (pri týždňoch) alebo číslom (pri mesiacoch a rokoch) zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína (§ 122 ods. 2 OZ). Pri lehotách určených podľa rokov (tak ako tomu bolo v prejednávanej veci) platí, že začiatok lehoty je určený tak ako pri počítaní podľa dní, t.j. začiatok lehoty je určený začiatkom dňa, ktorý nasleduje po dni, v ktorom nastala udalosť rozhodná pre jej počítanie. Jednoročná premlčacia doba na uplatnenie nároku navrhovateľa na súde teda začala plynúť dňa 10.5.2011 a v súlade s ust. § 122 ods. 2 prvá veta OZ uplynula dňa 9.5.2012 (streda). Návrh na začatie konania bol na súd podaný až dňa 9.7.2013, t.j. zjavne po uplynutí zákonnej ročnej premlčacej doby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odporcovi, úspešnému aj v odvolacom konaní, trovy odvolacieho konania neboli priznané, pretože návrh na ich priznanie nepodal, a ani mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.